

Ανω-κάτω τα μικρά κόμματα

ΑΝΕΛ, Ποτάμι και Ένωση Κεντρώων συμπέζονται από το κλίμα πόλωσης για τη συμφωνία των Πρεσπών

Του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΥ**
g.lykourentos@realnews.gr

Σε καθεστώς έντονης πίεσης που προκαλεί φαινόμενα διάλυσης βρίσκονται τα μικρά κόμματα, καθώς συμπέζονται από το κλίμα πόλωσης που δημιουργούν οι δύο μονομάχοι ΣΥΡΙΖΑ και Ν.Δ., ενώ ταυτόχρονα εμφανίζουν έντονες διαφωνίες στο εσωτερικό τους, που αφορούν τη συμφωνία των Πρεσπών. Η τελική στάση των μικρών κομμάτων και κάποιων ανεξάρτητων βουλευτών, όμως, αναμένεται να αποδειχθεί καθοριστική για την έκβαση της κρίσιμης ψηφοφορίας, καθώς οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί αλλά και το κλίμα που επικρατεί στη Βουλή δείχνουν ότι με τα σημερινά δεδομένα άνετες πλειοψηφίες δεν μπορούν να υπάρξουν. Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας -όποτε και αν αυτή διεξαχθεί στη Βουλή- θα καθοριστεί από τη στάση των βουλευτών των τριών μικροτέρων Κοινοβουλευτικών Ομάδων (ΑΝΕΛ, Ποτάμι και Ένωση Κεντρώων). Παρά το ευάριθμον των βουλευτών τους, ο μεγάλος «πονοκέφαλος» και για τους τρεις πολιτικούς αρχηγούς είναι ότι ούτε ο Πάνος Καμμένος, ούτε ο Σταύρος Θεοδωράκης, ούτε και ο Βασίλης Λεβέντης μπορούν να επιβάλουν στους βουλευτές τους κομματική γραμμή, υπό τον φόβο διάλυσης των Κοινοβουλευτικών τους Ομάδων.

Τις τελευταίες δύο εβδομάδες οι δηλώσεις του Ζόραν Ζάεφ και κυρίως τα περί «μακεδονικής» γλώσσας και «Μακεδόνων του Αιγαίου» είχαν προκαλέσει έντονο εκνευρισμό στη Βουλή, όχι μόνο στους βουλευτές της αντιπολίτευσης, αλλά ακόμα και σε κυβερνητικούς βουλευτές, όπως ο Νίκος Ξυδάκης. Στην ελάχιστο-αντιπολίτευση βουλευτές οι οποίοι είχαν ταχθεί αρχικώς θετικά εξέφραζαν ανοικτά τον προβληματισμό τους για το διαμορφούμενο

Σταύρος Θεοδωράκης

Πάνος Καμμένος

Βασίλης Λεβέντης

Γραμμή

Ο μεγάλος «πονοκέφαλος» και για τους τρεις πολιτικούς αρχηγούς είναι ότι ούτε ο Π. Καμμένος, ούτε ο Στ. Θεοδωράκης, ούτε και ο Β. Λεβέντης μπορούν να επιβάλουν στους βουλευτές τους κομματική γραμμή, υπό τον φόβο διάλυσης των Κοινοβουλευτικών τους Ομάδων

τοπίο, όπως ο Σπύρος Λυκούδης του Ποταμιού, ο Θανάσης Θεοχαρόπουλος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης και ο ανεξάρτητος βουλευτής Χάρης Θεοχάρης.

Κι ενώ όλα έδειχναν πως η δεξαμενή των πιθανών υποστηρικτών της συμφωνίας στέρεε για το Μέγαρο Μαξίμου, η κατάθεση των τροπολογιών από την κυβέρνηση Ζάεφ ανέτρεψε ξανά τους συσχετισμούς, με τα υψηλόβαθμα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ να εκτιμούν ότι με τα σημερινά δεδομένα ο στόχος του «151» επιτυγχάνεται.

Στο στρατόπεδο του Ποταμιού, τέσσερις βουλευτές (Θεοδωράκης, Δανέλλης, Μαυρωτάς και Λυκούδης) δηλώνουν πρόθυμοι να υπερψηφίσουν την κύρωση της συμφωνίας, ξεκαθαρίζοντας ότι ναι μεν οι τροπολογίες Ζάεφ φαίνεται να κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση, ωστόσο θα πρέπει να παραμείνουν απαραίλλητες μέχρι το τέλος. Εξ ου και ο Στ. Θεοδωράκης επιμένει να λέει πως θα περιμένει να δει το τελικό κείμενο, το οποίο θα εισαχθεί στη Βουλή προς κύρωση.

Η απόφαση της Κ.Ο. πάντως δεν ήταν ομόφωνη, καθώς οι Γιώργος Αμυράς και Γρηγόρης Ψαριανός ξεκαθάρισαν πως δεν θα ψηφίσουν τη συμφωνία. Σε μια προσπάθεια να πέσουν οι τόνοι, ο κ. Θεοδωράκης προσανατολίζεται να μην επιβάλει κομματική πειθαρχία όταν διεξαχθεί η ψηφοφορία.

Ανάλογος προβληματισμός επικρατεί και στην Κ.Ο. των ΑΝΕΛ, όπου ο Π. Καμμένος δεν ελέγχει το σύνολο των βουλευτών του. Ο Θανάσης Παπαχριστόπουλος έχει δηλώσει πως θα υπερψηφίσει τη συμφωνία και θα παραιτηθεί. Σε αυτή την περίπτωση ο εφιάλτης για τους ΑΝΕΛ δεν θα τελειώσει εκεί, καθώς ο αναπλη-

ρωματικός του κ. Παπαχριστόπουλου δεν είναι άλλος από τον Τέρενς Κουίκ, ο οποίος αποτελεί ήδη παρελθόν για τους ΑΝΕΛ. Ερωτηματικό αποτελεί η στάση της υπουργού Τουρισμού Ελενας Κουντουρά. Η ίδια, αν και στον ΣΥΡΙΖΑ θεωρείται «σίγουρη», δεν έχει δηλώσει ποτέ ότι θα ψηφίσει τη συμφωνία, όμως ουδέποτε διέψευσε δημοσιεύματα τα οποία τη συμπεριελάμβαναν στα «να».

Από εκεί και πέρα, Π. Καμμένος, Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, Κώστας Κασιόκης και Βασίλης Κόκκαλης αναμένεται να καταψηφίσουν τη συμφωνία, ενώ ο Κώστας Ζουράρις, αν και δηλώνει κατά της συμφωνίας, διαφωνεί και με τον Π. Καμμένο για την απόσυρση των υπουργών από την κυβέρνηση.

Εκτός ελέγχου είναι, όμως, και η κατάσταση στην Ένωση Κεντρώων, η οποία αριθμεί μεν τυπικά πέντε βουλευτές, μεταξύ των οποίων όμως και ο Γιάννης Σαρίδης, ο οποίος βγήκε εκτός γραμμής δηλώνοντας πως δεν θα καταψηφίσει τον Προϋπολογισμό, δίνοντας έτσι άτυπη ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Η σχέση του κ. Σαρίδη με τον Β. Λεβέντη είναι στο χειρίστο σημείο, σε βαθμό που ο ένας να λέει... άσπρο και ο άλλος μαύρο, ωστόσο το καθεστώς αυτό μπορεί να συνεχιστεί επ' άπειρον. Από τη μία ο κ. Σαρίδης δεν αποχωρεί για να μην πάρει στην πλάτη του το στίγμα του αποστάτη και το βάρος της διάλυσης της Κ.Ο. (ο κανονισμός της Βουλής απαιτεί τουλάχιστον πέντε βουλευτές) και από την άλλη ο κ. Λεβέντης δεν τον διαγράφει, ώστε να μπορεί να ομιλεί στη Βουλή ως πρόεδρος Κ.Ο. Όσον αφορά τη συμφωνία των Πρεσπών, η Ένωση Κεντρώων δεν θα την ψηφίσει. Ωστόσο, ο κ. Σαρίδης δήλωσε πως δεν θα ψηφίσει, χωρίς να διευκρινίσει αν θα καταψηφίσει.

Με βάση τα παραπάνω, το Μέγαρο Μαξίμου εκτιμά ότι στους 145 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ μπορούν να προστεθούν οι τέσσερις βουλευτές του Ποταμιού, ο κ. Παπαχριστόπουλος από τους ΑΝΕΛ, η υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη Κατερίνα Παπακώστα (προειδοποίησε πάντως πως δεν θα μείνει άπραγη απέναντι σε όσους την εμφανίζουν να έχει κάνει συναλλαγή με την κυβέρνηση, προκειμένου να γίνει υπουργός), ενώ ερώτημα παραμένει η στάση του Θ. Θεοχαρόπουλου, αλλά και του Χ. Θεοχάρη.

mpog@realnews.gr

η άποψη

του **ΝΙΚΟΥ ΜΠΟΓΙΟΠΟΥΛΟΥ**

Ποιος μας απειλεί;

Η ΠΓΔΜ, με ΑΕΠ το 1/20 του ελληνικού, με στρατό 15.000 οπλών και με μηδέν αεροπορία, έναντι 150.000 οπλών της διαθέτουσας σύγχρονης αεροπορίας της Ελλάδας, προφανώς δεν συνιστά απειλή για την Ελλάδα. Επομένως, αν υπάρχει κίνδυνος, αυτός προκύπτει από το γεγονός ότι «κάποιοι» άλλοι θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν τον αλτρωτισμό των εθνικιστών τής από εκεί πλευράς ως όχημα για τα δικά τους συμφέροντα. Ποιοι, όμως, είναι αυτοί οι «κάποιοι»; Ας δούμε πηγαίνοντας λίγο πίσω:

Τον Νοέμβριο του 1996 στην έκθεση με τίτλο «Ημπελής ειρήνη» (!), που συντάχθηκε από τη «Διεθνή Επιτροπή για τα Βαλκάνια», που με τη σειρά της δημιουργήθηκε από το αμερικανικό ίδρυμα Κάρνεγκι και το Ινστιτούτο Ασπεν, η Ελλάδα κατηγορείται ότι δεν αναγνωρίζει «μακεδονική μειονότητα». Τον Νοέμβριο του 2006, οι ΗΠΑ, διά του επιπετραμμένου της αμερικανικής πρεσβείας στην Αθήνα, Τόμας Κάντριμαν, τάσσονταν υπέρ της αναγόρευσης

της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης σε «τουρκική μειονότητα». Τον Απρίλιο του 2008 πραγματοποιήθηκε στον χώρο του Ευρωκοινοβουλίου, με τη στήριξη των «Πράσινων» και της Ομοσπονδιακής Ένωσης των Ευρωπαϊκών Εθνοτήτων εκδήλωση με θέμα «Μειονότητες στην Ελλάδα: Τούρκοι Δυτικής Θράκης και Μακεδόνες»...

Αυτοί είναι οι «σύμμαχοί μας»; Αυτοί είναι οι «εταίροί μας»; Με αυτούς πορεύονται και οι «μακεδονομάχοι» των συλλαλητηρίων και οι «ρεαλιστές» των ΝΑΤΟφρονων συμφωνιών με τα Σκόπια. Δεν είναι πρόδηλο, συνεπώς, ότι το βασικό πρόβλημα με τη συμφωνία των Πρεσπών είναι ότι εμφανίζονται σαν «εγγυητές» των συνόρων εκείνοι (ΝΑΤΟ, ΗΠΑ, Ε.Ε.) που στην πραγματικότητα «παίζουν» με ζητήματα μειονοτήτων; Και δεν είναι προφανές ότι οι εγχώριοι «ονοματολόγοι», τόσο οι αμύνητορες όσο και οι επικριτές των Πρεσπών, είναι αυτή ακριβώς την αλήθεια που κάνουν «γαργάρα»;